

אייערע קינדער זאלט איר מודיע זיין
וואס דא האט זיך גיטאן (שיה"ר"ר)

דער
ריינער קוואל

אפצייילן דאס געלט

מסירות נפש צו פארן לאנגע שטרעקעס צענדליגע
שעות און טעג, כוחות הנפש און גוף און אויסגעגעבן
געלטער פאר'ן רבי'נס באפעל.

גלייך דערויף האבן מיר געהאט די עשרת ימי
תשובה, יום הקדוש, די פיר טעג אינצווישן, דער
הייליגער יום טוב סכות, שמחת בית השואבה, ארבע
מינים, הושענות, דעם רבי'נס יארצייט, דערנאך דער
יום טוב שמיני עצרת - שמחת תורה ווען אלע אידן
האבן זיך געפרייט מיט די תורה, אלע האבן באקומען
אן עליה לתורה.

יעצט איז געקומען די צייט צו עפענען די פֿעקלעך
פון די אוצרות וואס מיר האבן זיך צאמגעקליבן אין
דעם חֲדָשׁ, און דאנקן דעם אויבערשטן פאר יעדע
מתנה באזונדער, נעמען יעדן טאג עטליכע מינוט
און זיך אפגעבן מיט שבח והודאה פאר דעם הייליגן
חֲדָשׁ וואס מיר האבן באקומען, אזא לעכטיגע חֲדָשׁ
וואס איז אריבער בשלום ושלום, מען האט געקענט
גיין אין שול און הערן שופר,

עס איז געווען אמאל א סוחר אין א יריד פון ארבעת
המינים, וואס איז געווען גאר א געלונגענער סוחר.
אזוי ווייט אז ער פלעגט שוין ציילן דאס געלט
אינמיטן די ארבעט פון די פילע פילע קויפערס
וועלכע זענען געשטאנען ארום זיין טישל, צו
קויפן אַתרוגים, לולבים הדסים א.א.וו. אזוי האט ער
געפאקט נאך און נאך פאפירענע דאלארן אין זיין
בערזל! ווען דער יום טוב סכות איז אריבער האט ער
זיך אוועקגעזעצט ציילן די פֿעקלעך געלט וואס ער
האט פארדינט.

דאס איז א שיינע משל. יעצט ווען מיר שטייען
שוין ביים ארויסגיין, בצאתו מן הקודש פון דער
הייליגער חֲדָשׁ תשרי, דער ירח האתנים. געלויבט
דער באשעפער וואס מען האט זוכה געווען אין
דעם הייליגן חֲדָשׁ, א ראש השנה, עס איז געווען
אזא קבוץ ביים רבי'ן, ווען קיינער האט נישט
גע'חלומ'ט אז דאס יאר וועט זיין
אזא שיינער פארזאמלונג ביים
רבי'ן, אידן האבן געמאכט

נתגבר לעילוי נשמת ר' משה יוסף ז"ל בן ר' ירוחם שמחה לייב, לזכות שנוכה בקרוב להוציא לאור ספרו הק' פניני נצח, שו"ת על ליקוטי מוהר"ן

יעדן איינעם נאר זיין גוטס! אזוי זאגט דער פסוק אין רות, "וְהָיָה בְּבִקְרָא אִם יִגָּאֵלָךְ טוֹב יִגָּאֵל" (רות ג, יג), דאס איז מרמז אויף די גאולה אז משיח, וואס ווערט גערופן טוב וועט אינאויסלייזן. דורך דעם גוטן רוח פון משיח איז געווארן דער בנן פון דער וועלט, די וועלט איז אזוי געבויט געווארן.

זאגט ר' נתן, "השם יתברך האט געזען אז עס וועלן זיין איידעלעך וועלכע וועלן מאכן נקודות טובות, מצוות, האט דער באשעפער אפגעטיילט צווישן אור און חשך, צווישן די שלעכטס האט ער באשאפן דעם אור ויאמר אלקים יהי אור, עס איז געווארן ליכטיג אזוי אויף היינט ווען א איד האט א שוואכע מינוט פון חשך, ליידיגקייט, און ער טרעפט ביי זיך א נקודה טובה גייט ער ארויס פון שלעכטס און גייט אריין אין גוטס - לכך זכות, דער אור ווערט נתגלה און אזוי ווערט א נייע בריאה! יעדער פון אונז קען יעדן טאג באשאפן א נייע בריאה, ווען מיר וועלן טרעפן אין אונז נקודות טובות. אזוי ווי דער אויבערשטער האט אין אנהייב בריאה געטראפן אין אונז נקודות טובות, אזוי אויך ווען מיר טרעפן אין אונז נקודות טובות, טיילן מיר אפ פון חשך לאור." דער אויבערשטער זאל העלפן מיר זאלן אנהייבן דאס יאר מיט א התחדשות. 'בראשית' זאגט רש"י ב' ראשית, וועגן צוויי ראשית האט דער אויבערשטער באשעפער די וועלט, איינס וועגן די תורה וועלכע רופט זיך 'ראשית' און אויך פאר כלל ישראל וועלכע רופן זיך אויך 'ראשית'. זאלן מיר זיך טאקע קענען אלעמאל שטארקן און זיך פרייען מיט אונזערע נקודות טובות, מקיים זיין די תורה מיט שמחה און חשק, ביז מיר וועלן זוכה זיין צו אורו של משיח בהתגלות מלך המשיח אויף דער גאנצער וועלט בקרוב בימינו אמן.

שרייען המלך. 'יום כפורים' זענען מיר געווארן אפגעוואשן פון אלע זינד, אלעס איז געווארן אפגערייניגט. 'סכות' האבן מיר זוכה געווען צו זיין בצילא דמהמנותא, אין שאטן פון די שכינה הקדושה. די אושפיזין, די הייליגע זיבן פאסטוכער וועלכע פאשן די אמונה. מיר האבן געהאלטן די הייליגע פיר מינים אין אונזער האנט, דער הייליגער מנהג פון די הושענות. 'שמחת תורה' האבן מיר געהאלטן די תורה הקדושה. פאר דעם אלעס דארף מען דאך דאנקן און לויבן, און אלעס בכח פון גרויסן צדיק מיט זיין קדושה וועלכער האט געזאגט: "איה גיי פאר אייך", האבן מיר זוכה געווען אנצוהייבן דעם חדש מיט דעם גרויסן רבי'ן.

מיר האבן געמאכט די ברכה פון "אשר בחר בנו". ברוך אלקינו שבראנו לכבודו והבדילנו מן התועים. לאמיר נישט פארגעסן די הייליגע נגונים. כי אנו עמך, ואתה אבינו... א גאנץ יאר דארף דאס אונז באגלייטן, יעדן טאג דארף מען מאכן א שמחת תורה, די תורה איז געגעבן געווארן אויף יעדן טאג מיר מאכן יעדן טאג די ברכה "אשר בחר בנו מכל העמים" פון אלע פעלקער האט ער אונז אויסגעקליבן, "ונתן לנו את תורתו" ער האט אונז געגעבן זיין הייליגע תורה.

דעם שבת שטייען מיר ביי בראשית, א נייע התחלה. טייערע קינדער, ענק ווייסן וויאזוי האט זיך אנגעהויבן דער באשאפונג פון דער וועלט? עס איז דאך געווען פאר דעם תהו ובהו וחשך על פני תהום, וואס איז מרמז אויף אלע סארטן טונקלקייטן פון דער סטרא אחרא, פוסט און ליידיג. ווי אזוי האט השם יתברך באשאפן די וועלט? עס איז געווען 'ורוח אלקים מרחפת על פני המים', זאגט דער זהר הקדוש: "דאס איז דער רוח פון משיח". משיח ווערט אנגערופן 'טוב' ווייל ער וועט טרעפן אין

אויב די ווילקסט האבן הייליגע אויגן, בעט דעם אויבערשטן ער זאל דיר אפהיטן, וועסטו זען אז דו וועסט קענען האבן הייליגע אויגן, און מיין ברודער איז ממשיך: "איך האב געבעטן דעם אויבערשטן, און איך קוק אויף נישט אויף די אלע נארישע גוים".

איך האב געכאפט א טרייסל, אז מיין קליין ברודער דארף מיר דערמאנען די פשוטע גרינגע עצה, די ערשטע טריט אריין פאר יעדע פראבלעם און נסיון איז דאך "תפלה, תפלה", יא, דאס איז די עצה. איך האב טאקע באלד א תפלה געטון צום באשעפער און עס איז מיר טאקע געווארן אסאך גרינגער,

איך האב געהאט זייער א גוטע פלאץ אויפן עראפלאן און איך האב אנגעצינדן שיינע מוזיק אריינגעשטעקט אין מיינע אויערן און דאס האט מיר אזוי שטארק מערר געווען און

פריש באקומען כסופין צום הייליגן רבי'נס ציין אז די גאנצע זיץן אויפן עראפלאן מיט אלע גוים ארום האט מיר גארנישט באנומען, גאר פארקערט איך האב נאך געקענט רעדן צום באשעפער מיט אן אפן הארץ און מויל. אשרינו אז מיר האבן אזא רבין וואס באגלייט אונז אויך אויפן וועג אהיים פון זיין ציין.

אשר.

אועקפליען פון עירפארט

איך האב ברוד השם זוכה געווען צו פארן מיט מיינע עלטערן און מיין קליינער ברודער אין אומאן. אזוי ווי מיר פארן דאך צו אזא רבי וואס האט אונז צוגעזאגט אזא געוואלדיגע תיקון, נאר מיט דעם פארלאנג וואס דער רבי האט געוואלט מען זאל זאגן דעם

תיקון הקללי מיט א פרוטה, האב איך זייער געוואלט זיך אפהיטן מיינע אויגן, בפּרט אז מען פארט אנעלכע לאנגע נסיעות און מען דארף גיין אין עירפארט [לופט-פעלד].

פארן ארויפגיין אויפן עראפלאן אויפן וועג אהיים, זיצנדיג אין באס צעקוועטשט צווישן די ערלים, איך האב אויסגעטון מיינע ברילן און פרוברט צו לערנען אביסל שיחת ה"ר, איך זאל קענען אועקפליען אין מיינע מחשבות פון דעם ארט וואו איך געפיין זיך, רופט זיך אן מיין קליינער ברודער: "אשר,

אין קורצן פון פריער:

נעמען.

ווינאר דער רב האט זי דערזען, האט ער זיי געזאגט אז אצינד איז נישט קיין פאסיגע צייט זיי אויפצונעמען וויבאלד דעם רבי'ס מתנגד, דער שפאלער זידע איז אצינד דא אין שטאט און וועט פארבלייבן ביז איבער שבת.

רבי נתן און רבי נפתלי זענען גלייך ארויס פון רבי'ס שטוב אז ער זאל נישט האבן קיין געלעגנהייט זיי צו באפעלן צו פארלאזן דעם שטאט פאר שבת. אין דער אמת'ן האט רבי נפתלי געהאלטן אז מען זאל יא אוועקפארן פון שטאט, אבער רבי נתן האט אים ערקלערט אז אויב דער רבי האט זיי דא אהערגעשיקט קיין בארדיטשוב אין די זעלבע צייט וואס דער שפאלע זידע געפינט זיך דא, מוז זיין אז דאס איז פאר א צוועק אז זיי זאלן קענען פארטיידיגן דעם רב'ן ווען דער שפאלער זידע וועט פרובירן צו איבעררעדן דעם בארדיטשבער רב קעגן אים. ביז דאן האט דער בארדיטשבער זייער שטארק געהאלטן פון רבי'ן.

הארט פאר שבת זענען רבי נתן און רבי נפתלי צוריקגעקומען צום רב וועלכע האט זיך געוואונדערט, "איר זענט נאכאלץ דא?" "ווי קענען מיר זיין אין בארדיטשוב און נישט וויילן ביים רב?" האבן זיי געענטפערט.

דער רבי שיקט צוויי פון זיינע תלמידים צו צעשפרייטן זיינע כתבים פון דעם ספר הנשרף און ליקוטי מהר"ן אן דעם וואס מען זאל וויסן ווער עס שטייט אונטער דעם. דער רבי בעט פון די שלוחים אז זיי זאלן איינרייסן פאר דאס לעבן פון זיין קינד. למעשה האבן זיי נישט געענדיגט אויספירן דעם שליחות ווייל דער שטן האט כסדר אונטערגעליגט שטרויכלונגען.

אצינד ליינט ווייטער:

דעם רבי'ס באשיצערס

איין טאג אין זומער יאר תקס"ו האט דער רבי פלוצלינג געהייסן פאר רבי נתן און רבי נפתלי צו פארן קיין מעזיבוזש צום ציון פון הייליגן זיידן דער בעל שם טוב זי"ע. דערביי האט ער זיי געבעטן אז אויפ'ן וועג זאלן זיי זיך אפשטעלן אין בארדיטשוב און אריינגיין צום הייליגן רב, רבי לוי יצחק פון בארדיטשוב זצ"ל.

די צוויי דערהויבענע תלמידים האבן זיך תיכף ארויסגעלאזט אין וועג אן צו פרעגן קשיות און שאלות. זיי זענען אנגעקומען קיין בארדיטשוב פרייטאג און זענען תיכף אריין צום רב צו שלום

ניטאמאל א קאווע. דער רבי אליין האט אויך קיין וואסער נישט געטרינקען און אזוי האבן זיך אלע יארן געפירט רוב ברסלב'ער חסידים, אבער קוקט אויס אז אין יענע צייט האט מען נאך געקענט פארשטיין פאלשע באריכטן...

גלייך נאכדעם וואס דער שפאלער זיידע האט פארלאזט דעם צימער, זענען אריינגעקומען רבי נתן מיט רבי נתפלי זיך צו געזעגענען. דער רב האט זיי איבערגעזאגט וואס דער שפאלער זיידע האט גערעדט, אן דעם צו מגלה זיין ווער עס האט דאס געזאגט.

רבי נתפלי איז געווען זייער פארווייטאג און זיך אנגערופן, "רבי, אויך איר? איר זאגט אויך אזוי?" דער בארדיטשובער האט פארשטאנען אז די טענות זענען פאלש און זיך פארענטפערט, "ניין ניין, איך האב דאס נישט געזאגט, א צווייטער האט דאס געזאגט."

נאכדעם וואס רבי נתן און רבי נתפלי האבן פארלאזט דעם רב'ס שטוב, האט ער זיך איסגעדרוקט צו זיינע מענטשן: "איך האב נאך קיינמאל נישט געזען חסידים וואס זענען אזוי שטארק איבערגעגעבן און האבן אזא אהבה צו זייער רבי ווי די צוויי."

ווען דער שפאלער זיידע איז אנגעקומען אהיים האט ער געטראפן א איד אים אפוארטן. ער האט אים געפרעגט, "פון וואנעט איז א איד?" יענער האט געענטפערט פון נעמירוב. הערנדיג אז דער איד קומט פון נעמירוב, דער שטאט וואו רבי נתן און רבי נתפלי וואוינען, האט ער זיך אנגערופן: "אין נעמירוב האט איר די שומרים פון די וועלט!" מיינענדיג די צוויי שומרים וואס האבן אים געהיטן דעם גאנצן שבת...

דער בארדיטשובער האט זייער ליב געהאט און שטארק געשעצט רבי נתן און האט ארויסגעוויזן גרויס פרייד אים צו זען.

עס איז געווען דער מנהג אז פרייטאג צונאכטס נאך מעריב פלעגט דער עולם ווארטן אין שול צו ווינטשן דעם רב גוט שבת. אין דעם שבת, וויבאלד דער רב האט געענדיגט דאווענען האט ער געזוכט רבי נתן אויסרופנדיג: "וואו איז נתנ'לע?"

ביי די סעודת שבת האט רבי נתן און רבי נתפלי געווארט אז דער שפאלער זיידע זאל זיך קודם זעצן איידער זיי וועלן אויס זייער זיך ארט. נאר ווען דער שפאלער זיידע האט זיך אוועקגעזעצט האט איינער זיך געזעצט קעגנאיבער אים און איינער נעבן אים כדי צו קענען זיין אויף דער וואך אויב דער שפאלער זיידע וועט פרובירן צו רעדן קעגן רבי'ן. דער בארדיטשובער רב האט מכבד געווען רבי נתן צו אנגיין די וויין פאר קידוש.

פארשטייט זיך אז בשעת רבי נתן און רבי נתפלי זענען דארט געזעסן האט דער שפאלער זיידע נישט געקענט רעדן פון דעם רבי'ן. אזוי איז געווען ביי אלע דריי שבת סעודות. דער שבת איז ברוך השם אריבער בשלום!

זונטאג צופרי איז דער שפאלער זיידע אריבערגעקומען צום בארדיטשובער רב און זיך גענומען רעדן קעגן רבי'ן. צווישן אנדערע האט ער געזאגט אז צוליב דעם וואס דער רבי וויל אז זיינע חסידים זאלן דאווענען מיט א ברען, האט ער זיי מתיר געווען צו טרינקען שנאפס פאר'ן דאווענען.

(היינטיגע צייטן איז שוין ברייט באקאנט אז די ברסלב'ער טרינקען נישט קיין אלקאהאל און זיכער נישט פאר'ן דאווענען וואס דאן טרינק מען

אברהם

דער קיימען הערער

זייער גאנצער חיות.

עס איז געווען א איד וואס האט געהייסן נאשקע קאנעלסקי, זיין טאטע האט געהייסן מאטע, דער מאטע איז נישט געווען אזא גרויסער 'עובד' אזוי ווי די 'עובדים' פון אומאן, ער איז געווען א פשוט'ער מענטש, אבער זיין מסירת נפש פאר'ן רבי'נס זאך וואס ער האט געהאט - דאס איז געווען מורא'דיג שטארק. ווי אויך האט ער געהאט גענוג פרנסה.

ער פלעגט זיך האלטן נאנט און שטענדיג גיין צו ר' געצע, ער איז געקומען קיין אומאן נאך סכות, ער האט געקויפט א גרויסע וואגן מיט האלץ, ער האט אוועקגעלייגט א זאק מעל דארט אויף דער וואגן מיט די האלץ, דערנאך עס צוגעפירט צו רבי געצע אין שטוב אריין, האט געצע געהאט דערפון א האלבער ווינטער - א וואגן מיט האלץ מיט א זאק מעל!

ווען ס'איז געקומען חנוכה, איז מאטע געקומען נאכאמאל קיין אומאן, האט ער נאכאמאל געברענגט א וואגן מיט האלץ, מיט א זאק מעל און אוועקגעלייגט ביי די טיר.

און דער איד איז געווען א פשוט'ער מענטש! ווען ער פלעגט ליינען 'ספורי מעשיות' - איך ווייס נישט צו ער האט געקענט די 'עברי' פון די ספורי מעשיות - האט זיך געגאסן טייכו טרערן, פון נאשקע'ס טאטע [מאטע] האט זיך געגאסן ריטשקעס טרערן!

ווען ער האט געזאגט די ווערטער פון די ערשטע מעשה "מען דארף זען מיט שיכל און מיט חכמה זי ארויסנעמען" האט זיך געגאסן טרערן ר' מאטע האט נישט געפילט די טיפקייט וואס עס ליגט אין די ווערטער, ממילא אן אנדערער האט עפעס א

טייערע קינדער, ר' לוי יצחק פארציילט וועגן דעם רבי'נס

ליכטיגע אידן וואס מיר האבן פארמאגט אין אומאן. די וואך וועט מען דערציילן וועגן א איד וואס האט געהייסן, ר' אברהם קיימען קערער און פון א איד מאטע קאנעלסקי.

אברהם'ל דער קיימען קערער, ער פלעגט קערן די קיימענס, דאס איז געווען זיין פרנסה, שטענדיג האט ער זיך ארומגעדרייט מיט אן אש אויסגעשמירטן פנים. [אמאליגע צייטן פלעגן אלע שטיבער האבן א קיימען אויפן דאך, אז די הייסע פארע פון דער אויוו וועלכע הייצט די שטוב זאל ארויסגיין פונעם קיימען]

קוק וויאזוי האבן אונזערע קיימען קערער אויסגעקוקט. ביים אנהויב התקרבות מיינע, בין איך געווען א שבת אין בארדיטשוב, דעם ערשטן אלול תרע"ד, קומט אריין א 'קיימען קערער' מיט א שווארצן בעזעס, און לייגט עס אוועק אינדרויסן, און ער קומט אריין אין שול און ער שטעלט זיך אוועק דאווענען. רבוננו של עולם! וואספארא דאווענען האט דער קיימען קערער אראפגעלייגט, א געשמאק פון א דאווענען!

מיר האבן געזען דארטן אין בארדיטשוב 'עובדי השם'! און נאך א זאך האבן מיר געזען דארטן, מיר האבן געזען א מסירות נפש פאר'ן רבי'נס זאך! זיי האבן געהאט עפעס אזא מין געפיל פאר'ן רבי'ן, דאס קען מען נישט נאכמאכן, אז ממש זיי האבן געפילט אז מען דארף זיך מוסר נפש זיין פאר'ן רבי'נס זאך! נו, דאס איז געווען

געפיל אין די דאזיגע ווערטער - 'מיט שכל מיט חכמה', ער האט דאך אבער נישט געהאט דעם געפיל! אבער פארט האט ער פארגאסן טרערן, אזא אמונה האט ער געהאט אינעם רבי'ן.

על פי רוב פלעגט ער וועלן שבת דאווענען פאר'ן עמוד, ביז 'שוכן עד'. ער פלעגט זיך מוטשענען מיט'ן זען, פלעגט ער האלטן די סדור נאנט צו די אויגן, און ס'האט זיך געגאסן טרערן פון די אויגן, איך ווייס נישט ווי אזוי ער האט געזאגט די עברי, ער האט קיין עברי נישט געקענט... אבער, טרערן האט זיך געגאסן פון די אויגן! איך בין געוואלדיג נתפעל געווארן, געוואלד און געשריגן, ער איז דאך א פשוט'ער מענטש.

עס דארף זיין אן אמונה אינעם רבי'ן אזוי גרויס - אז מען זאגט ספורי מעשיות גיסט זיך טרערן פון די אויגן!

מיר זענען געווען אמאל שבת ביי אים אין קרימענטשוק - ביי דעם מאטיע, איך מיט נאשקע (טולטשינער) עליו השלום האבן מיר געזאגט צו נאשקע: "נאשקע, ס'איז א לעכטיגער טיש!" נאשקע האט אויך אזוי געזאגט, ס'איז א לעכטיגער טיש, די טיש שיינט - פרייטאג צונאכטס איז געווען אזא לעכטיגער טיש!

מאטיע האט אלץ געהאלטן דעם סדור נאנט צו די אויגן, ביי 'אזמר בשבחי' האט זיך געגאסן טרערן, און ביי 'ויהא רעוא' גיסט זיך טרערן, דער גאנצער טיש איז געווען פול מיט טרערן!

מיר האבן זיך געלייגט שלאפן נאך די סעודה פרייטאג צו נאכט'ס, איך קרימענטשוק האט מען זיך געלייגט שלאפן שפעט. ווען ס'איז געקומען די צייט פון 'חצות', און מאטיע דרייט זיך שוין ארום - מאטיע איז שוין אויף! מאטיע קלאפט שוין מיט חצות! וואס טוט זיך דא? א פראסטער מענטש און עפעס אזא 'צדיק' א לעכטיגער

טיש! עפעס א איש צדיק! א איש צדיק!

נאכדעם האט מען געזען פון אים טאקע גרויסקייטן, ער איז טאקע געווען א 'בחינת צדיק', ער האט אוועקגעגעבן מער פון וואס ער האט פארדינט, די ברייטע 'הכנסת אורחים' וואס ס'איז געווען ביי אים אין שטוב - 'ביתו פתוח לרוחה'

רבי אברהם שטערנהארץ עליו השלום האט געהאט פאר אים שטארק דרך ארץ! ער האט געזאגט: אז מאטיע איז א באהאלטענער מענטש.

אמאל איז ער געקומען צו פארן קיין אומאן, און ער איז געווען זייער צוגעלייגט, פרגע איך אים: "מאטיע פארוואס ביסטו אזוי צוגעלייגט?" איך בין געווען מיט אים זייער נאנט, זאגט ער מיר: "איך בין איצטער אן ארימאן, איך האב גארנישט צו טיילן פאר צדקה!"

מיר ארט נישט אז איך האב גארנישט, נאר ווען איך פלעג קומען קיין אומאן, פלעג איך טיילן! אלע חסידים האבן געוואוסט, אז מאטיע איז דא וועט ער געבן צדקה, - און היינט קען איך נישט געבן, האב איך א גרויסע צער, איך קען זיי נישט געבן! "די ארימעלייט קוקן ארויס אויף מיר איך זאל זיי געבן, און איך האב נישט, איך האב זיי נישט צו געבן!"

האב איך אים געשטארקט: "פריער האט דער אויבערשטער דיר געפראווט מיט דעם אז דו האסט יא געהאט, און דו זאלסט וויסן וואס צו טון מיט די געלט, יעצט פראוואט מען דיר אז דו האסט נישט געלט! אבער דו וועסט ווייטער האבן!"

ער האט טאקע שפעטער נאכאמאל געהאט פרנסה. נאכדעם האט דער אויבערשטער געהאלפן איז מאטיע געווארן צוריק רייך און ער האט ווידער אנגעהויבן טיילן צדקה.

סיפורי מעשיות משנים קדמוניות

נישט! - נאר אז [ווען] ער וויל עסן, פאלט ער [ארױף] אויף די 'טשערדעס' [סטאדעס]! - און די 'פאסטעכעס' [פאסטוכער], קלאפן און שלאגן און שטורמען אויף אים! - לושמיר [אבער] דער 'לייב' הערט דאס גארנישט! - נאר ער נעמט זיך 'שאף' און 'בהמות' - און ברוקט, און עסט זיין און דעם [דאזיגן אויבנדערמאנטן] 'בארג פון פייער', זעהט מען גארנישט!

און ווידער: פון דער זייט, איז נאך פארהאנדן א [אנדערע] 'וועג'! - קומט מען [און מ'קומט אן] מיט 'דעם וועג', צו א 'ארט' [פלאץ] וואס ס'הייסט 'קער' [קאה; בית התבשיל]!

און דארט אין דער [דאזיגער] 'קער' - איז פארהאנדן אלע-ערליי 'מאכלים'! און אין דער [דאזיגער] 'קער', איז קיין שום 'פייער' נישט פארהאנדן! - נאר די 'מאכלים' ווערן געקאכט, דורך דעם 'בארג פון פייער' הנ"ל.

און דער 'בארג פון פייער', איז פון דארט זייער ווייט! - נאר ס'גייען 'טשעשקעס' [וועגן], און אזוי-ווי 'רינוועס' [רערן] - פון דעם 'בארג פון פייער', צו דער 'קער'! - און דורכדעם ווערן [דארט] געקאכט, אלע 'מאכלים' הנ"ל.

און די [דאזיגע] 'קער', זעהט מען אויך גארנישט ארויס! - נאר ס'איז פארהאנדן א 'סימן': [אז ס'שטייען דארטן 'פייגל' [פייגלעך] אויף דער

האט דער 'גבור' געשמועסט מיט דעם 'מלך':
"מלך! אויף דעם זאך פון] 'דער [די מענטשן פון די] 'מדינה [פון עשירות], וואס זיי זענען אזוי אריינגעפאלן אין דער 'עבודה-זרה' פון 'געלט'.

האט דער 'גבור' געזאגט צום 'מלך': "איך האב [דאך] פון אייך געהערט: "אז דורך דעם 'וועג', וואס איך האב צו דער 'שווערד' - דורכדעם קען מען ארויסנעמען, 'דעם' וואס ער איז אריינגעפאלן [געווארן איינגעזינקען] אין דער 'תאוה פון געלט'!"

האט אים דער 'מלך' געענטפערט: "יא, ס'איז [טאקע] אזוי!" האט דער 'מלך' געזאגט דעם 'גבור' "באשר [אז] אין 'דעם וועג' ווי ער [דער גבור] גייט [ארױף] צו דער [אויבנדערמאנטער] 'שווערד' - איז פארהאנדן א 'וועג' אין דער זייט! - קומט מען מיט 'דעם' [דאזיגן זייטיגן] וועג, צו א 'פייער' דיגן בארג!"

און אויף דעם 'בארג', ליגט א 'לייב'! - און דער 'לייב', אז [ווען] ער באדארף [צו] עסן - גייט ער, און פאלט אויף די 'טשערדעס' [סטאדעס פון די שאף] - און [ער] נעמט זיך 'שאף' און 'בהמות', און עסט זיי אויף!

און די 'פאסטעכעס' [פאסטוכער] ווייסן דערפון! - און זיי היטן זייער, די 'שאף', פאר [פון] אים! - לושמיר [אבער] דער 'לייב', קוקט גאר דערויף

דהיינו: די 'גרויסע לייט' פון דער 'מדינה
פון עשירות', וואס זיי זענען 'גאטן' אין
'זייער מדינה'!

וואס זיי [ווייל די 'דאזיגע גאטן' זענען דא
געווען - ווייל זיי] זענען אהערגעקומען מיט
דעם 'ממונה', כנ"ל - און אז זיי [דעמאלט
ווען די דאזיגע גאטן] זענען ארויסגעגאנגען
פון 'זייער מדינה' מיט דעם 'ממונה' -
האבן זיי [דעמאלט], די 'לייט פון די' מדינה,
[געהאט] 'כח' [און ערלויבעניש] געגעבן: "אז
וואס זיי וועלן טאן [די דאזיגע שלוחים], זאל
זיין גאר געטאן!" - און [אז] 'גאר די' מדינה,
מוז צושטיין [וועלן מוזן מסכים זיין] אויף
דעם אלעמען וואס זיי [די 'שלוחים', דהיינו:
זייערע 'גאטן' - די 'גרויסע לייט' פון זייער
מדינה] וועלן טאן! האט דער 'גבור' גענומען
די [דאזיגע] לייט [וואס זיי הייסן 'גאטן' ביי
זייער מדינה, צוליב זייער עשירות] - און האט
זיי געפירט אין 'דעם וועג' - און ער האט
זיי געבראכט [געברענגט] ביז [צו] דער 'קער'
וואס דארט זענען די 'מאכלים'!

און פריער [קודם], האט ער זיי געפירט
אקעגן [דעם] 'ווינט!' - איז זיי פארגאנגען
[אנגעקומען] דער 'ריח' פון די 'מאכלים'!
האבן זיי אים אנגעהויבן זייער צו בעסן:
"אז ער זאל זיי געבן פון די [דאזיגע] 'גוטע
מאכלים'!"

דערנאך האט ער זיי [אנוועק] געפירט פון
דעם 'ווינט!' האבן זיי אנגעהויבן צו שרייען:
"ס'שטינקט זייער [שטארק]!" האט ער זיי
וויידער געבראכט [געפירט] אקעגן [דעם]
'ווינט'!

[דאזיגער] 'קער'! - און דורכדעם ווייסט
מען: "אז דארט איז די 'קער'!"

און די [דאזיגע] 'פייגל' - [זיי] פאכן [קלאפן]
מיט די 'פליגל' [זייערע!] - און דורכדעם
צינדן זיי אן דאס 'פייער', און [דורכדעם]
פארלעשן [זיי] דאס 'פייער'!

דהיינו: דורכדעם וואס די 'פייגל' פאכן
[קלאפן] - דורכדעם בלאזן [פלאמען] זיי אויף
און צינדן אן דאס 'פייער'! - און ווידער
טאקע, דורך זייער פאכן - פארלעשן זיי
דאס 'פייער', אז דאס 'פייער' זאל נישט
פלאמען צו שטארק, מער איידער [ווי]
מ'באדארף!

און זיי בלאזן [פלאמען] אויף, דאס
פייער, וועדליג [לויט וויפיל] מ'באדארף
צו די 'מאכלים'! - דהיינו: צו 'דעם מאכל',
באדארף מען אזוי א [אזא פלאם] 'פייער'!
און צו א 'אנדער מאכל', באדארף מען א
'אנדער [פלאם] פייער'! - אלץ וועדליג
[לויט] דעם 'מאכל', אזוי בלאזן [פלאמען] די
'פייגל' אויף, דאס פייער'!

[זאגט ווייטער דער 'מלך' פארן 'גבור':]

"בכן [דעריבער]! זאלסטו זיי פירן פריער,
אקעגן 'ווינט'! - פדי [אז] דער 'ריח' פון די
'מאכלים', זאל זיי פארגיין [אנקומען צו זיי]!"

דערנאך, אז [ווען] דו וועסט זיי געבן פון
די 'מאכלים' - וועלן זיי שוין בוודאי
אנועקווארפן די [דאזיגע] 'תאנה פון געלט'!
האט דער 'גבור' [טאקע] אזוי געטאן - און
[ער] האט גענומען די 'דאזיגע לייט' -

“איר זעהט זיך [דאך]: אז ס'איז דא גארנישט פארהאנדן קיין שום זאך וואס ס'זאל שטינקען! - מוז [דאך] בױדאי זיין, אז איר אליין שטינקט עס! - ווארן דא איז נישט דא קיין שום זאך, וואס ס'זאל האבן א 'ריח רע' [שלעכטן ריח]!”

דערנאך האט ער זיי געגעבן פון די [אויבנדערמאנטע] 'מאכלים'!

איז זיי ווידער פארגאנגען [אנגעקומען] דער 'גוטער ריח' פון די 'מאכלים'! האבן זיי אים ווידער זייער געבעטן: “אז ער זאל זיי געבן פון די 'מאכלים'! דערנאך האט ער זיי ווידער [אױעק] געפירט פון דעם 'ווינט'!

האבן זיי ווידער אנגעהויבן צו שרייען: “ס'שטינקט זייער ווילד!” האט זיך דער 'גבור' צו זיי אנגערופן [צו די דאזיגע מענטשן]:

אכטונג: ס'שמעקט פון געלט!

המשך פון זייט 12

איין טאג אין בית המדרש איז עס געווען ווען האט ער געהערט ווי זיינע חברים נתי און יוסי לערנען הויך די מעשה פונעם בעל תפילה. פלוצלינג האט ער געהערט ווי מיאוס עס איז א מענטש וואס זאגט נאך געלט, אויף אזוי ווייט אז עס קומט ארויס פון אים א געמיינע גערוי. ער איז אויך געגאנגען און גוט דורכגעלערנט די מעשה און 'געגעסן פונעם צדיקים עסן' - דאס מיינט זיינע תורות און מעשיות - ביז ער האט פארשטאנען אז פון אים אליין קומט אויך ארויס א ריח. ער האט אויך איינגעזען אז זיין טאטע ארבעט נאר אביסל, פוינקט גענוג אויף צו קויפן עסן פאר'ן שטיוב, און נישט צוליב תאוות המזון. נאך א שטיק צייט האט בערעלע געזאגט מיט א שמייכל צו זיינע חברים: “דאס איז עס. איך האב אויפגעהערט נאכצולויפן געלט. עס וועט מיר נישט ברענגען קיין שום שמחה אדער גליק.”

אראפצונעמען די נוי סוכה, האט ער שנעל געענטפערט: “איך יאג זיך צו די ארבעט; איך קען זיך נישט ערלויבן צו פארלירן געלט.”

אינדרויסן פונעם געשעפט האט ער געשלעפט שווערע האלץ און ברעטער און בונטלעך סכך, ער איז געווען אינגאנצן דורכגעווייקט מיט שווייס. ער איז אפילו דריי מאל אראפגעפאלן אויף דער ערד. בלויז בדרך נס איז ער נישט געשעדיגט געווארן. דאס וויכטיגסטע, האט ער כסדר געטראכט, איז די הנאה וואס ער וועט האבן פונעם געלט וואס ער גייט באקומען. בערעלע האט זיך בארימט פאר יעדן וואס ער האט געזען: “איך באקום אכט שקלים פאר יעדע שעה ארבעט.” זיינע ביינער האבן אים ווי געטאן. זיין גאנצע קערפער איז געווען שמוציג פון האלץ-שטיוב.

לאמיר זיך פאר הערן

די צוועלעווטע מעשה - דער בעל תפילה (18)

ג. וויפיל מאל האט דער גביר זיי געפירט א קעגן דעם ווינט?

- ☐ איין מאל
☐ צוויי מאל
☐ דריי מאל

ד. האסטו געלערנט די מעשה פון זיי וואך?

- ☐ איינמאל
☐ צוויימאל
☐ איך האב געוואלט

א. וואס האבן זיי געזאגט ווען דער גביר האט זיי געפירט קעגן די ווינט?

- ☐ אז עס שטינקט זייער
☐ זיי האבן אים געבעטן פון די עסן
☐ אז עס איז דא א גוטער גערוך

ב. וואס האבן זיי געזאגט ווען דער גביר האט זיי געפירט פון דעם ווינט?

- ☐ אז עס שטינקט זייער
☐ זיי האבן אים געבעטן פון די עסן
☐ אז עס איז דא א גוטער גערוך

טיפער געטראכט

אינטערעסאנטע שאלות אויף גאנץ מעשה פון דער בעל תפילה

א. וואספארא סדר האט דער בעל תפילה דערמאנט די אנשי המלך? און וועמען האט ער נישט דערמאנט?

ב. וועלכע סדר פון די כתות האט דערמאנט איינער פון די גבירים פארן בעל תפילה? און וועלכע כתה האט ער נישט דערמאנט?

ג. וואספארא סדר האט דער בעל תפילה דערמאנט די אנשי המלך פארן גביר? און וועמען האט ער נישט דערמאנט?

ד. וועלכע סדר האבן די כתות געטראפן די אנשי המלך? און וועלכע כתה האט נישט געטראפן?

תשובות אויף די מעשה פון דער בעל תפילה (17)

ביי וועמען שטייט?

אויף וועמען שטייט?

איז בנודאי דאָרט גינען א גרויסע שמחה? ביים חכם

איז גינען צווישן זיי אידן זייער א גרויסע שמחה? ביים מליץ

איז צווישן זיי גינען איין גרויסע שמחה? ביים אורב נאמן

און די שמחה וואס דאָרט איז גינען. קאן מען בנודאי נישט משער זיין?

ביי די בת מלכה

איז בנודאי דאָרט גינען זייער איין גרויסע שמחה? ביים קינד

איז דאָרט בנודאי גינען זייער א גרויסע שמחה? ביי די מלכה

און די שמחה וואס דאָרט איז גינען קאן מען בנודאי נישט משער זיין אין

מוס? ביים מלך

האבן די דריי גיטאָס אז ס'האט אַ פנים אז דאָס מוז זיין אינער חכם

האבן זיי זיך גיטטוויסן דאָס מוז בנודאי זיין דער מליץ

האבן זיי זיך גיטטוויסן. דאָס מוז בנודאי זיין די בת מלכה

האבן זיי זיך גיטטוויסן אז דאָס איז בנודאי דאָס קינד זייערס

האבן זיי זיך גיטטוויסן. אז דאָס איז בנודאי זייער מלך אליין

ביי וועמען שטייט נישט אז זיי האבן פארשטאנען ווער איז דאָס? ביי

דער אורב נאמן און די מלכה

צו ענטפערן די בחינות, רופט

646-585-3040 02-5-3333-72

אכטונג: ס'שמעקט פון געלט!

מיט ברעטער אין די הענט, אָבער אין דוב'ס קאפּ
איז נאר געלאפן איין מחשבה: "צו פארדינען ווי
מער געלט!" ער האט זיך געשטעלט אַרבעטן אין
א קיאָסק צו רייניגן דאָרט, דערנאָך איז ער געלאפן
פארקויפן פאפקארן אין פארק, און ער האט
אויך געבעטן דעם הויזווארג פארקויפער אויף
אַרבעט אין זיין געשעפט. אזוי ארום האט
ער אנגעזאמלט מער און מער געלט
אין זיין קעשענע. בערעלע האט זיך
שטענדיג באַרעכטיגט מיט'ן זאגן:
"אַפילו אַ אינגל אין כּתה ז' מעג
פארדינען געלט..."

בערעלע איז געווען פול מיט
אייפער און ברען. אזוי וועט
ער ריידן ווערן... דער
געשעפט אייגנטומער
האט אים געגעבן צו
סאָרטירן נעגל און שרופן.
בערעלע איז אַרומגעגאנגען
צווישן די קונדן און זיך אַפילו פאַרגעשטעלט אַז
ער איז שוין עפּעס אַ חברה-מאן. ער האט זיך אַפילו
געלייגט איין פאַה הינטערן אויער... ער האט יעדן
געפּרעגט אויב עס איז דאָ נאָך עפּעס אַרבעט פאַר
אים כּדי ער זאל קענען מאַכן נאָך געלט. איין מאל
האט בערעלע געזען אַ סערוועטל מיט אַ בילד פון
אַ דאַלער דערויף; זיין פנים האט אויפגעלאָטן.
עס האט אויסגעזען ווי ער וויל ממש אויפּעסן די
סערוועטל...

איין טאג, ווען זיין מאמע האט אים געבעטן

מיידן האבן געלעבט אין די מעשה פונעם הייליגן בעל תפילה.
אז דער גיבור האט גענומען די גאנצע מדינה וואס איז געווען
פארזונקען אין די תאוות ממונ, און זיי געפירט צו א קאף וואו
עס איז בכלל נישט געווען חיי פייער. דאס עסן דארט האט מען
נאר געקענט קאכן דורך א פארג פון פייער. דער פארג פייער איז
געווען גאר ווייט, אָבער עס זענען געווען וועגן און ערדן וואס
האבן געפירט פונעם פארג ביז צום קאף.

אין אַנפאַנג האט ער זיי געפירט קעגן
דעם ווינט, און דער געשמאקער ריח
פונעם עסן האט זיי דערגרייכט. זיי האבן
אנגעהויבן זיך איינבעטן ביי אים אז ער זאל
זיי געבן עפּעס פון די מאַכלים. דערנאָך האט
ער זיי געפירט קעגן דעם ווינט, און פּלוצלינג
האבן זיי אנגעהויבן שרייען: "עס
איז דאָ דאָ אַ שרעקליכע
ריח!"

האט דער גיבור זיי געזאגט:

"איר זעט דאָך אליין אז דאָ
נישטאַ גארנישט וואס זאל נישט-גוט שמעקן; דעריבער
מוז זיין אז דאס שלעכטע געדוה קומט פון איין אליין."

דאן האט ער זיי געגעבן עפּעס פונעם עסן. תיכף ווי זיי האבן
געגעסן, האבן זיי אנגעהויבן אוועקצואווארפן זייער גאנצע
זילבער און גאלד. יעדער איינער האט זיך אויסגעראדן א
גריב און זיך באגראבן דארט פאר גרויס בושא וואס זיי האבן
געשפירט. דאס איז געווען ווייל זיי האבן פלוצלינג דערשפירט
דעם שרעקליכן ריח פון געלט, וואס איז מממש ווי מייאסע
אַפּפּאל (צוואה).

עס איז ערב סוכות, און די יום-טוב'דיגע ניגונים
קלינגען אָפּ אין די גאסן. מענטשן זענען געלאפן

